NEA HUND

SELBU TREKK- OG BRUKSHUND-KLUBB 19 82

Nr. 3 Desember 1997 Årgang 15

Lederen har ordet

Hei, hei!

Vinteren kom tidlig i år, og sne betyr andre aktiviteter både for hund og eier. Dit vi tidligere gikk eller syklet på tur, kan vi nå kjøre spark eller gå på ski.

Husk bare at dette er uvante og nye bevegelser både for deg og hunden din slik at du tar det litt rolig til å begynne med. Da slipper du forhåpentligvis ømme muskler og kink i ryggen etter de første turene.

Et annet problem som følger med snøen er brøytekantene. Vær obs. slik at ikke hunden, eller andre som ikke rekker over brøytekanten, kommer uforvarende ut i veien.

Nå vel, det får være nok advarsler.

Ellers driver jeg og vasker og baker og handler og maser til jul. Hundene følger med i alt som skjer siden turene ligner litt på dagene nå i Desember -korte og hektiske.

Siden Sally er nyoperert og går på diett så faller de fleste godbitene ned hos lille Siriko.

Det er en kunst å huske på hvor mye hun har fått av deigklumper, kjeksbiter og ribbesvor. (Det siste er forresten kjempefint som godbiter i lydighetstreninga). I tillegg må man kalkulere inn en viss vektøkning i forbindelse med julen også slik at hunden ikke blir seende ut som en tønne til nyttår. Det er jo også grenser for hva en liten mage tåler.

Moralen må bli: Pass på midjemålet både for to og firbente i julen. Vi er jo litt heldigere stilt vi som har hund - vi har i hvert fall en turkamerat når vi skal trimme juleribba av oss!

Men -nesten like viktig: Kos deg med den maten du spiser. Den er deg vel unt!

Godt Nytt År!

Grethe

STBK

Leder	Grethe Malvik Nykkelmo	73817644
Sekretær	Wenche Randi Krogstad	73817547
Kasserer	Olga Mari Hammerfjell	73818719
Styremedlemmer		
	Gustaf Spets	73819606
	Sigrid Edvardsen	73819916
Støttekomitè		
	Elin Setseng	73818132
	Thorill Sørflakne	73817350
Valgkomitè		
	Else May Engen	73817832
	Geir Arne Nordvik	-
Revisorer		
	Arnar Haugen	73819847
	Terje Erik Garberg	73819694
Materialforvalter		
	-	

Stoff til NeaHund sendes til:
Wenche Randi Krogstad
Nordlia 9, 7580 Selbu

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb.
Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør:
Wenche Randi Krogstad 73 81 75 47

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie	kr.	100,-
Hovedmedlem	kr.	75,-
Støttemedlem	kr.	50,-

Bankgirokonto 4285 07 90234

Siden sist og framover

- ved Wenche -

Høsten kom og gikk. Mye vått falt ned over oss i september og første del av oktober. Obligatorisk antrekk for uteliv var regntøy og støvler. Spyling og tørking av hunder var også fast takst etter hver luftetur. Men hundefolket klager ikke - den gamle leksa: «Det finnes ikke dårlig vær, bare dårlige klær», gjelder selvfølgelig fremdeles for oss, eller hur?! Det kan selvfølgelig bli nok selv for den mest ihuga regnelsker.

Da gikk regnet over i snø! Tidlig kom den, våt var den og mye av den ble vi velsignet med. Sesongen på barmark ble dermed rekordkort i år. Men hundefolket gjør alltid det beste ut av alle situasjoner.(?) Vi tok fram spaden, gravde ned figurantene og trente snøsøk.

Pr. dato er snøen nesten borte igjen. Været i november har vært mildt og solfylt. Og våre faste aktiviteter går sin gang.

Dressurkurset

Høstkurset startet onsdag 3. september med 8 deltakere og med undertegnede som kursleder. Yngste hund var 5 mnd og eldste 3 år. Det var god spredning på raser og størrelser: japansk spisshund, Lhasa apso, labrador og golden retriever, samojed, akita inu og hovawart. Vi hadde med oss to av klubbens yngste medlemmer på kurs og dette lover godt for rekrutteringen. Dressurkurs resulterer alltid i at STBK får nye medlemmer så det er tydelig at det er behov for denne formen for aktivitet i dalføret.

Til tross for mye dårlig vær på treningskveldene var oppmøtet godt. Som vanlig var ble uttellingen best for de som trente jevnt. Avtalen var at vi skulle arrangere appellmerkeprøve lørdag 25. oktober - samme dag som jubileumsfesten gikk av stabelen. Men elendig vær med snøfokk førte til at kursdeltakerne og kurleder var enige om å utsette prøven til ut på nyåret. Jeg kommer til å kalle inn deltakerne til en lørdagstrening når det lir utpå vinteren. Storparten deltar på onsdagstrening slik at øvelsene ikke går i glemmeboka - og det er bra!

Høstkursets deltakere var følgende:

Svein Åkervik m/Yoshi (akita inu)
Sigrid Edvardsen m/Bonnie (labrador retr.)
Birgitte Hegseth m/Tico (lhasa apso)
Ola Haave m/Chivo (golden retr.)
Karin Hogstad m/Rip (hovawart)
Stig M. Berg m/Suki (akita inu)
Silje Nykkelmo m/Siriko (jap. spissh.)
Jorunn Wesche m/Ronja (samojed)

Miljøtreninga

går som vanlig på onsdager. Da snøen og mørket kom flyttet vi over til parkeringsplassen v/Selbu kirke. Vi avklarte for sikkerhets skyld plassbruken med prestekontoret.

Brukshundtreninga

1997s vær og føreforhold har ikke vært det beste for brukshundtrening. Sen vår med mye snø i marka, sommer med mye varme ut august og deretter syndflod fra oven. Så skal man ikke være i vegen for elgjegerne - og så kom snøen!
Men entusiastene holder ut og tilpasser seg det meste. De yngste hundedeltakerne har hatt jevn framgang med sportreninga. Disse er akita Yoshi til Bente og Svein Åkervik og akita Suki til Stig m. Berg og undertegnede. Gustaf Spets sin riesenschnauzer Xandy har blitt en kløpper i rundering/patruljegang. Resten av hundene, dvs Scott til Elin Setseng, Tani til Stig og Lita til undertegnede utfører stort sett oppgavene spor, rundering og felt som de skal. Så får vi se om 1998 blir det året noen av oss stiller opp i brukshundkonkurranse for første gang.

Som tidligere nevnt har vi så vidt fått trent litt snøsøk (lavinehund). Ytterligere to medlemmer har deltatt på dette - Sigrid Edvardsen og Christian Steinebach med sine to labradorer og ene schäfer. Denne treninga er selvfølgelig avhengig av snø, så hva vi skal jobbe med den kommende vintersesongen vil tilpasses føreforholdene. Trening blir lørdag eller søndag etter avtale. Likeledes treningssted. Og alle interesserte er selvfølgelig velkommen til å delta!

Planene fremover

Vinter og mørketid hemmer virksomheten ute litt, men så snart lyset øker tiltar virkelysten og utelivet. Noen har snakket frampå om medlemstur med hund, pulk og overnatting i snøhule/hytte. Blir det bra med snø er dette en spennende mulighet for den som vil.

Godt med snø er også forutsetningen for videre snø-søktrening. Miljøtreninga tar pause i jula, men starter igjen allerede 7. januar på parkeringsplassen ved Selbu kirke.

Så har vi årsmøte i mars. Da håper vi selvfølgelig alle som kan det møter opp.

Sjokolade

- Sakset fra Redningshunden nr. 3-97 -
Opprinnelig skrevet i Kobuk Team's Medlemsmagasin.

Sjokolade kan drepe hunden din! Mange hundeeiere gir sjokolade til hunden sin. Er du en av dem, bør du lese denne artikkelen. Trolig vil du være mer forsiktig i fremtiden. Hunder er svært sensible overfor en kjemikaliegruppe ved navn metyl xanthin. Koffein og teobromin er medlemmer av denne gruppen. Sistnevnte forekommer i kakao og te. Hunden forgifter seg selv. Hunder kan ikke omgjøre metyl xanthin til energi og skille det ut i avføringen like effektivt som mennesker. Hos mennesker er stoffene i kroppen 2-3 timer mot 18 timer hos hunden. Hos hunder tas stoffene opp i leveren, overfører det via gallen til tarmen, for deretter å omforme det til det originale metyl xanthin stoffet. Deretter går det en ny runde, hvilket gjentas flere ganger i stedet for å kvitte seg med stoffene, fortsetter hunden å forgifte seg selv om og om igjen. Mørk sjokolade er verst. Det finnes mange type sjokolade med ulike mengder koffein og teobromin. Den mildeste formen er lys melkesjokolade og den sterkeste er mørk kokesjokolade. Dødelig dose av lys melkesjokolade er 56,7 gram pr. kroppsvekt. For en hund på 20 kg vil det være dødelig å spise ca 1,1 kg melkesjokolade. Mørk kokesjokolade er 10 ganger mer dødel ig. En hund på 25 kg vil kunne dø hvis den spiser 140 gram!

Flere symptomer på forgiftning.

Symptomer på metyl xanthinforgiftning inkluderer oppstøt, oppkast, hyperaktivitet, rastløshet, hypersensitivitet ved berøring (hunden hopper), hurtig hjertebank og pust, manglende kontroll over benmuskler og muskelskjelving. Symptomene vil gjenta seg i intervaller, for til slutt å påføre hunden en generell svakhet, koma og til slutt døden på grunn av hjertekomplikasjoner. Hvis hunden din blir forgiftet av sjokolade bør du umiddelbart oppsøke veterinær. Det finnes metoder for å absorbere giften fra hundens mage. Ikke lær hunden å spise sjokolade! Å gi hunden en liten sjokoladebit vil ikke påføre den store problemer, isolert sett. Men det vil være en tragisk feil å lære hunden å like sjokolade. En hund alene i huset med en stor konfekteske kan gjerne følge sin nese for godsaker og spise opp innholdet. Følgene kan bli katastrofale. Derfor anbefaler vi deg å la være å gi hunden sjokolade.

STBK 15 år - jubileumsfest 29/10 -97.

- ved Grethe M. Nykkelmo -

Klokken 19.00 møtte feststemte deltagere opp på Selbu hotell. Mens vi ventet på at alle skulle ankomme ble kaffe servert og avec kunne kjøpes i baren. Praten gikk etterhvert livlig rundt om i lokalet.

Nøyaktig kl 20.00 sto maten klar. På menyen sto taco, som ble servert etter alle kunstens regler og med alt som skal til av tilbehør.

Etter å ha nydt maten en stund holdt Stig hundens tale med innlagt eksperiment. Stigs eksperiment gikk ut på å se om festlyen var mottakelig for såkalt klassisk betinging. Hver gang Stig blåste i en fløyte skulle vi andre suge på en sitronskive. Oppgaven ble møtt med variabel iver av deltagerne. Mens noen slafset i seg sitronskiva ved første mulighet satt andre med handa foran munnen og lot som om de smakte. Mens Stig snakket videre blåste han med jevne mellomrom i fløyta, og vi andre smakte lydig på sitronen vår.

Etter en stund fikk vi beskjed om å legge bort eller spise opp resten av sitronskiva. Da Stig blåste i fløyta neste gang ville han høre hvor mange som fikk vann i munnen. Omtrent halvparten merket at tennene løp i vann.
Konklusjonen ble at de resterende 50% ikke var dresserbare.

Etter ytterligere en omgang med taco holdt Grethe jubileumstale hvor noe av det klubben og dens medlemmer har stått for opp igjennom årene ble nevnt.

Kaffe og bløtkake ble inntatt i diskoteket. De aller ivrigste begynte å varme opp danseskoene allerede før kaffen var kald, mens atter andre benyttet sjansen til å få seg et ekstra stykke bløtkake (eller var det to stykker John?)

Selv om ikke alle så seg anledning til å teste danseskoene, var stemningen og innsatsen hos de dansende ikke til å klage på. Flere ulike former for dans i fri utførelse ble praktisert. De aller dristigste prøvde seg til og med på limbo.

Praten gikk livlig og timene fløy og før vi visste ordet av det var festen over og alle måtte gå hjem for å sove litt før søndagen kom.

Jeg hadde inntrykk av at alle de frammøtte hadde en hyggelig kveld. Det eneste skåret i gleden var vel at ikke flere så seg mulighet til å melde seg på.

VIKING

Esso

JOBU - FOR SKOGENS YRKE

Bjarne Sørflakne
7580 Selbu
Tlf.: 73 81 73 50

Autorisert bilverksted - Bensin - Olje
Gummiforhandler

Vi forhandler hundeutstyr og

HUNDEFÔR
LONE STAR®
HUBBARD

BlomsterBua
7580 Selbu

Norsk Kennel Klub's brukshundkurs
på Altervatn villmarkssenter
6. - 12. juli -97.

- ved Sigrid Edvardsen -

I håp om å lære litt om hva spor, rundering og feltsøk er, meldte jeg og Christian oss på brukshundkurs med våre to labradorer, Pekka 8 år og Bonnie 1 år. Vi var spente på hva dette var - vi har jo holdt på med hundekjøring og vært mange turer med våre firbente venner, men ikke trent brukshund før. Og siden vi skulle ha ferien vår i Nord-Norge, passet det bra med et opphold i Bardufoss.

Vi ankom Altervatn Villmarkssenter søndags ettermiddagen og fikk utlevert rom og kursmateriale. Deretter deltok vi på kursåpningen hvor vi ble presentert for resten av deltakerne, og gjennomgikk kursplanen.

I alt var vi 27 stykker med ditto antall hunder. Vi ble delt inn i 4 grupper: 2 spor, 1 rundering og 1 feltsøk. Vi deltok i spor-nybegynnergruppa.

Dag en startet med en bedre frokost. Deretter var det 2 timer med innføring i hva spor består av og gjennomføring og innlæring. Etterpå dro gruppene ut i felten.
Altervatn ligger i naturskjønne omgivelser på Innset i Bardu, og det var nok av plass å ta av for alle 4 lagene. Instruktøren på vår gruppe het Ulf Boger, og han er aktiv instruktør ved Forsvarets hundeskole. En kjempegrei kar!

Vi startet med å få opp gjenstandsinteressen hos hundene, alt fra baller, tøyfiller osv. Så ble gjenstanden brukt til å lage slepespor av Ulf. Gjenstanden ble lagt i slutten av sporet. De første sporene lå 5 - 10 min. før vi gikk dem. Både Bonnie og Pekka viste meget stor interesse for sporgåing. Ulf fulgte med hver enkelt og kom hele tiden med nyttig informasjon om hvordan en «leser» hunden. Begge våre firbeinte fant gjenstandene sine og gikk bra spor.

Siden vi var 6 stykker på gruppa og alle skulle gå 3 - 4 spor hver, ble det mye venting. Dermed fikk vi god anledning til å bli kjent med resten av gruppa vår. Samtlige hunder på gruppa viste seg å ha talent for sporgåing. Første dagen var vi hele 7 timer i felten, og vi var slitne hele gjengen. Etter en bedre middag i forlegningen, var det rett over på 2 timer foredrag om rundering.

Dag to dro vi rett ut i felten og fortsatte med treinga. Nå ble sporene litt vanskeligere og lengre, samt at «liggetiden» økte. Spesielt Bonnie var supergira på å få gå sporet sitt, han syntes at «liggetiden» på sporet tok alt for lang tid.

De neste fire dagene fortsatte som de to første, med fra 7 - 9 timers trening ute i felten. Vi varierte treningsområder og var tre dager i høyfjellet. Været var strålende, så det var en nytelse å være ute. Sporene ble lengre og vanskeligere etter hvert, og tredje dagen gikk vi over til å ikke se sporleggeren. Hundene ble da «satt på» sporet etter alt fra ½ time til 2 timer. Etterhvert gikk vi også spor for hverandre og la ned flere forskjellige gjenstander i sporet. Ulf var med av og til for å se framgangen hos hver enkelt. Både Bonnie og Pekka gjorde det glimrende. Pekka apporterte til og med gjenstandene/pinnene, mens Bonnie plukket dem opp et lite øyeblikk - han var så ivrig etter å fortsette med sporet, at apportering, det hadde han ikke tid til.

Rast mellom øktene

Vi hadde også interessante foredrag om brukshundopplæring og hva vi kan bruke funksjonsanalyse og karaktertest til. Dette forgikk rett etter middag. Maten var god og variert. Vi hadde vært vårt lille rom i en lang gang. I forlegningen var det to ganger med rom på begge sider, samt en stor spisesal i midten. Det var fellesdursj i hver gang. Det var fint at hundene kunne sove ilag med oss på rommene. Ingen sure miner fra noen om allergikere osv.

Om kveldene oppholdt vi oss i en diger lavu utenfor forlegningen. Der var det fyrt opp og vi satt på benker rundt bålet. Det var en veldig sosial uke og vi ble kjent med masse trivelige hundefolk. Fredags ettermiddagen var det stor grillfest, med bl.a. Christian som kokk. Og alle gruppene hadde ordnet med litt underholdning. Masse morro og stor stemning utover kvelden!

De fleste hunderasene fungerte godt på kurset og de fleste klarte å lære de oppgavene de skulle. Det som kjennetegner en god brukshund er at den verken er for stresset eller sedat, er arbeidsglad og har nødvendig søksiver og evne til å lære. Størrelse og fassong spiller ingen rolle!! Og en hund som blir opplært til å løse oppgaver og som føler at det er bruk for den, er som regel en harmonisk hund. All innlæring på kurset skjedde kun gjennom positiv forsterking. Også for oss som hundeeiere blir hundeholdet mer givende og interessant når en etter lang tids innlæring ser at hundene mestrer det de skal.

Foruten innlæring i forskjellige bruksøvelser ble det også arrangert karaktertest og funksjonsanalyse. Disse foregår ved at hunden gjennomfører ei testløype der den blir utsatt for forskjellige situasjoner. Godkjente instruktører observerer hvordan hunden reagerer og avreagerer i disse situasjonene, og danner seg et bilde av hunden.

Brukshundkurset ble avsluttet lørdag med en uoffisiell konkurranse på appellbanen og spor-, feltsøk og rundering ute i felten. Vi deltok og gjorde det brukbart. En del av øvelsene på appellbanen var helt nye, men ute i sporet skåret både Pekka og Bonnie nesten full pott.

Som avslutning vil jeg si at det var ei intensiv og veldig lærerik uke - og kjempeartig!! Så jeg anbefaler alle hundeeiere til å delta med sin firbente venn på brukshundkurs!!

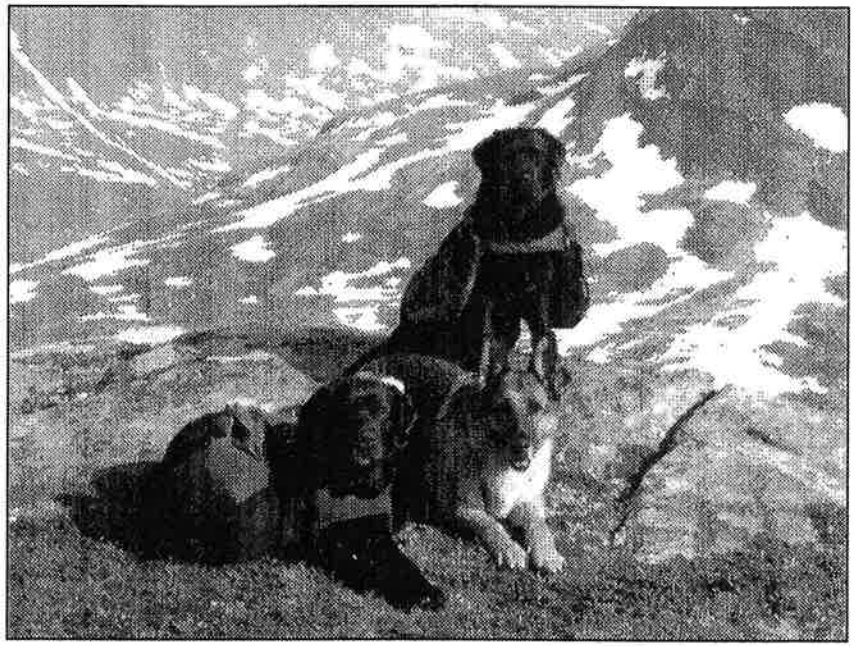

Bonnie, Kaja og Pekka på kløvtur

Medlemsmøte med distriktsveterinær Ivar S. Hanem

- ved Wenche -

Torsdag 28. august inviterte STBK alle medlemmer til et møte med emnet førstehjelp for hund. Ivar S. stilte velvillig opp for å foredra om emnet og svare på spørsmål.

Emnet er veldig aktuelt, synes vi i styret og vi ventet oss derfor stort innrykk av hundefolk. Men noe skuffet måtte vi igjen innse at interessen for hund blant våre medlemmer er skral. (Det var pekefingeren!)

Utenom styret møtte kun tre personer - vi var ti stykker til sammen -, men jeg tror alle fikk stort utbytte av kvelden. Da de fleste av dere gikk glipp av møtet, vil jeg komme med et resymé av kveldens emne.

Den beste førstehjelpen du kan gi din hund er å **forebygge**. Det går på:

- Foring
- Kondisjon
- Herding generelt, spes. poter
- Hårklipp / smøring ved ising
- Holde farlige *ting* og *stoffer* unna valpen!
- Kjenn hundens signaler - i forh. til type / rase, alder og konstitusjon
- Det er ingen skam å snu - ta hensyn til varme, vind og nedbør

Sjokk

= sirkulasjonssvikt og oksygenmangel pga akutt traume. Trenger **øyeblikkelig hjelp!** Kan forårsakes av:

- Ytre / indre blødninger (påkjørsel o.l)
- Magedreining - førstehjelp, få i hunden renset parafin / matolje, punktering av magesekk under ribben på venstre side - *til veterinær snaret!*
- Tarmslyng
- Forstoppelse
- Allergisjokk (insektstikk, huggormbitt o.l)
- Væsketap (diarè 1 døgn, oppkast i ½ døgn)
- Epilepsi
- Akutte påkjenninger / traumer

Førstehjelp: - stopp eventuell blødning, - ro, væsketilførsel (sukkervatten) pr. sonde / klyster. Kontakt dyrlege *snarest*!

Hoggormbitt

i hodet er verst, vanlig også i føtter - fører til forgiftning og noen ganger sjokk.

Førstehjelp:

- Kortisontabletter, antihistamintabl. (reisesyketabl.)
- Antibiotika mot sekundær infeksjon

Insektstikk

Flått gir individuelle reaksjoner, noen reagerer allergisk. Kan gi sjokk, elveblest / hevelser i hode / hals er livstruende. Flått er smittebærer, men som regel uskyldig. *Forebygg med Exspot* - virkning 3 uker - dette virker også mot åte.

Vepsestikk kan gi allergiske reaksjoner - dempes med antihistamin (reisesyketabl.) eller kortison.

Heteslag

Overopphetet blod går til hjernen, fører til nedsatte impulser og videre til sjokk. Årsaker kan være aktivitet i sterk varme uten tilførsel av drikke. Individuelt fra rase til rase og i forhold til hvilken form hunden din er i.

Førstehjelp: Ro og nedkjøling. Drikke, gjerne tilsatt druesukker eller XL1.

Forfrysning

Oftest generell for hele hunden, sjelden spesielle kroppsdeler. Disposisjon avhengig av rase og alder. Symtomer er generell sløvhet og endret oppførsel.

Førstehjelp: Søk ly. Oppvarming ved aktivitet, ned i sovepose eller inntil menneskekropp (som for oss). Få i hunden varm drikke.

Drukning:

Behandles som hos menneske.

Førstehjelp: Vannet skal ut - hold hunden opp-ned. Massèr brystet

- Munn mot nese - hold igjen munnen
- Hjertemassasje - legg hunden på siden og masser sidevegs

Forgiftning

Vær obs på faren for sjokk!

Førstehjelp: Inntak generelt - aktivt kull binder de fleste gifter / stoffer.
- Vatn fortynner.
- Rensa parafin / lakserolje / matolje fører til rask passasje (diarè)
- *NB! Melk frarådes - kan føre til opptak av mer gift!*

Mange stoffer / gifter har spesielle antidotar (motgift) - behandles av veterinær.

Gift / stoffer på hud

Førstehjelp: Generelt - vann, vann, vann
Fosforinnsektici / feildosert insektmiddel på hund = såpe + vann

Forstoppelse

Kan skyldes foring, mosjonsmengde, inntak av bein (kan forsteines) - individuelt.
Fremmedlegeme i magen / tarmen (ball, smokk, sokk, tråd o.l.)

Førstehjelp: Laxans med rensa parafin, matolje, Natriumsulf., Magnesiumsulf.
- Mosjon - løping
- Klyster - grønnsåpevatn
- *Kontakt veterinær* for rektalisering / bukpalpasjon, røntgen og evt. kirurgi.

Langvarig løs avføring

kan ha såkalte følgelidelser som fylte analkjertler og infeksjoner - og uttørking av kroppen.

Skader

Generelt bør disse behandles av veterinær.

Bittsår

- rivesår må syes og hunden behandles med antibiotika.
- hull, evt. etter hjørnetann er vanligvis infisert og hunden må behandles med antibiotika - såret må evt. holdes åpent for drenering.

Kuttsår

kan være stort, lite, dypt eller bare ytterst i huden, skittent eller reint, nytt eller gammelt

Førstehjelp: Stopp blødningen, rens og bandasjer, evt. sy (vet.). Ferske sår (maks 1 døgn) kan teipes sammen med kirurgtape etter at hår rundt er fjernet.

Beinbrudd

- *Langt nede* - spjelk til og med de nærmeste leddene. Legg bomull el.lign. + stivt, lett materiale og avslutt med elastisk bind stramt og jevnt helt ned.
- *Langt oppe* - stabiliser kroppen og oppsøk veterinær snarest.

I begge disse tilfellene skal man til veterinær for behandling.

Skader i øye og øre

Øye

- Kutt i øyelokk må syes av veterinær
- Hornhinna og slimhinna behandles med øyesalve
- Store skader må opereres
- Solskader (snøblindhet) - oppsøk skygge og behandles med øyesalve

Øre

- Kuttsår - som andre sår av samme art
- Blodøre (mest på hunder med hengeører) - stopp blødning (innvendig blødn.), ved å surr rundt øret og fest det til hodet. Holdes i ro. Behandles evt. med kirurgi dersom det ikke har rettet seg etter 3 uker. Blodøre kan resultere i såkalt blom kåløre - dette er lite plagsomt for hunden.

Skader av fiskekrok

- dersom mothaken har festet seg
- Trykk mothaken gjennom huden / slimhinna
- Klipp av spissen m/ mothaka
- Trekk ut kroken

Unngå kamp med hunden - oppsøk veterinær.

Poteskader

- Kutt - rens og bandasjer (syes av veterinær)
- Gnagsår - (snø, is, lyng) bandasjer, ha på sokk og behandle evt. med antibiotika
- Klo - kan gå seg til, alt etter graden av skade. Beskytt evt. tåa med bandasje.
- Furunkulose - bakteriesykdom. Behandles med antibiotika.

Lette kutt i tredeputene kan forsøkes behandlet med flytende plaster.

Potebandasje

Legg bomull mellom tærne og evt tredeputer. Smøres evt. med bacemycin. Bomull rundt poten og ytterst elastisk bind + en potesokk.

Våteksem

Førstehjelp: Klipp bort hår - det må komme luft til. Rens med pyrisept og unn gå at hunden slikker sårene. Kortisonsalve smøres på.

Ut på tur... - og husk ✚ -skrin til din hund

- ❑ bacimycin/pyrisept
- ❑ bomull
- ❑ engangssprøyte - stor
- ❑ druesukker / XL-1
- ❑ elastisk bandasje
- ❑ jødsprit/fucedin
- ❑ kull (tabletter el. flytende)
- ❑ nål
- ❑ pinsett
- ❑ plaster
- ❑ potesokk
- ❑ reisesyketabl. (antihistamin)
- ❑ saks
- ❑ tråd

God tur!

POLARIS®

Importør for Norge:
KELLOX
Tel: 64 94 50 00

Se den hos oss:

Gode tilbud på snøscooter, ATV. og utstyr.
Stikk innom for en uforpliktende prat.

MOTOR & FRITID

7580 Selbu
Telefon/telefax: 73 81 76 44. Mobil: 94 65 51 23

Rapport fra innflytterne i Fagerli, Vikvarvet

I 1991 ble vi innbyggere av Selbu på grunn av jobb i Mebonden. Vi kjøpte hus i Vikvarvet med utsikt over Selbusjøen, og var glade for at vi etter mange flyttinger endelig hadde fått et sted som var vårt. Vi hadde ikke tenkt så mye på at ingen av oss hadde familie eller annen tilknytning i bygda. Dette var jo en kjent situasjon de siste 7 årene, i et nomadepreget liv rundt omkring i landet. Interesser som naturlig knyttet oss til de mange aktive innbyggerne som bor her, var det også få av, så når vi da i tillegg ikke hadde barn i barnehage eller på skole, ble følelsen av å ikke tilhøre i bygda bare større og større.

Slik var situasjonen, da vi kom i kontakt med "hundegale" mennesker i Mebonden. Vi hadde ikke hatt en eneste idé om å skaffe oss hund, for vi hadde katt, og vi hadde heller ikke stor interesse for hunder. - Dessuten så er det så mye arbeid og ansvar med en hund....

Selv om vi stadig ble påvirket av hundeprat og kontakt med de to dyrene i familien Krogstad / Berg, hadde vi mange og gode argumenter for at vi ikke skulle skaffe oss et eksemplar av menneskets beste venn.

Enkelte personer er mer utholdende og oppfinnsomme enn andre, noe som er tilfelle for Wenche og Stig. Stadig kom det kommentarer og spørsmål omkring emnet hund i Fagerli. Da vi også fikk medsendt "bæsjeposer" for bruk til egen hund, samt ofte ble fortalt at vi var typer som kunne passe som hundeeiere, ble vår iherdige motargumentasjon svekket etter hvert. En eller annen gang i -95, var vår motstand så svekket etter lengre tids "press", at vi begynte å tro på at vi kanskje kunne bli glade hundeeiere.

Diskusjonen var nå snudd til rasevalg, om vi ville klare oppgaven, og om det passet med hund til vår livsstil. Vi var enige om at vi ønsket en passe stor hund, og av en rase med få tilfeller av sykdommer. Dette ekskluderte mange av de vanligste rasene. Lynne var også viktig, men det hadde vi ikke peiling på, så vi måtte gjøre et valg ut fra de rådene vi fikk. Her hadde vi god konsulenthjelp av Wenche og Stig. Det endelige valget ble gjort under et treff for akita inu eiere i Selbu, høsten -96. Det at Stig har, og har hatt akita inu før, var også en medvirkende årsak til det endelige valget, men avgjørelsen tok vi selv. Det måtte bli en akita inu.

Slik ble det til at jeg en aprildag i år, tok flyet til Haugesund for å hente en valp. Den lille frøkna som oppdretteren hadde plukket ut til å bli framtidig Selbygg, var et ordentlig rampete eksemplar. Jeg var vel ikke helt klar over at vi kanskje fikk den valpen som var mest frampå til enhver tid, og dermed kunne få en for sterk hund for oss ferske eiere. På tross av at dette har gitt seg utslag i ettertid, med noen problemer i omgang med andre hunder, angrer vi ikke så langt. Håper at vi kan mestre dette utover i årene som kommer, for vi stortrives med den hunden vi har. Jeg regner med at dere som er hundeeiere har vært gjennom de samme fasene selv og kjenner dere igjen, men for oss var alt nytt. Følelsen av å gjøre noe som man selv ikke styrer utfallet på, selv om man tror man gjør alt som skal til for å lykkes, har ofte vært mer framtredene enn vissheten om at dette går bra.

Yoshi i brukshundskogen

Så langt, hadde vi drevet for oss selv, med mye god hjelp og støtte av Wenche og Stig. Det neste de gjorde, var å ta oss med på aktivitetene hundeklubben driver. Dette var virkelig en positiv opplevelse. Her traff vi et miljø som var trivelig, og av dere medlemmer vi har møtt så langt, er det ingen som har hatt noe i nærheten av den "bedreviter" oppførselen jeg har inntrykk av råder blant noen hundefolk. Vi ble mottatt på en meget fin måte, og snart følte vi at dette var måten å bruke en del av fritida på.

Gjennom klubben, har vi fått mye hjelp og gode tips for å aktivisere Yoshi, som ble det navnet vi satte på frøkna. De to møtene vi har hver uke har en meget fin kombinasjon av hundetrening og sosialt samvær. Dette gjør at det er lett å dra på trening, selv om vi enkelte ganger føler at vi sliter med oppdragelsen. Vi har også flere ganger fått positive kommentarer på den framgangen Yoshi har hatt, og dette gjør meget godt for en fersk hundeeier som ofte lurer på om han har gjort det rette for å få hunden slik han ønsker, og tror at andre forventer hunden skal oppføre seg.

Med dette ønsker vi å benytte anledningen til å ønske alle kjente og ukjente medlemmer av Selbu Trekk- og Brukshundklubb, ei god jul og et godt nytt år, og gleder oss til videre trening og kaffekos i klubben.

Håper at enda flere av dere medlemmer, finner tid til å møte opp på treningene på nyåret, da det der er store muligheter for at dere og hundene får oppleve en stor porsjon positiv fritid.

Hilsen
Yoshi, Bente og Svein

Pressemelding fra Norsk Kennel klub

Statens Dyrehelsetilsyn
Postboks 8147 - Dep.

0033 OSLO

Oslo 26/11 97

Reklamefilm

Norsk Kennel Klub har fra flere mottatt henvendelser vedrørende en reklamefilm som nå vises på kommersielle TV-kanaler og på kino i Norge.

Filmen er ledd i markedsføringen av en ny type potetchips fra KIMs fabrikker og er presentert av JBR video med Kjetil Try som kontaktperson, Selve produksjonene er utført av Moland Filmindustri.

Ved selvsyn har vi konstatert at innhold og oppbygging må karakteriseres som svært uheldig både som presentasjon av hund, hundehold og viste raser.

Filmens innhold og budskap oppfatter vi og som direkte i strid med dyrevernlovens intensjoner og bestemmelser. Bl.a. inneholder den klipp som gir inntrykk av regulær slåsskamp mellom en rottweiler og en liten terrier, hvor det i hvert fall gis inntrykk av at terrieren først kastes opp i luften som følge av dette og filmen gir i en sluttscene også inntrykk av at terrieren regulært er spist opp av rottweileren.

De etiske oppfatninger rundt disse «innslagene» er et forhold som i tillegg gir filmen, slik vi oppfatter den, et helt feil inntrykk av hvilket ansvar som følger med det å ha hund, hvilke forpliktelser som inngår i dette og hvilken adgang kommersielle interesser kan påropе seg å ha til å bruke hund eller dyr generelt i en markedsføring. Måten filmen kan ha blitt produsert på, tillater vi oss også å påtale da det her kan ha vært forhold direkte i strid med dyrevernloven og i tillegg til det generelle budskap i strid med lovens intensjoner.

Vi ber om at Statens Dyrehelsetilsyn snarest mulig vurderer forholdet og får iverksatt tiltak for å stoppe videre bruk.

I tilfelle annen offentlig instans er korrekt adressat for slike forhold, ber vi om at brevet oversendes dit.

Kopi av dette brev er sendt direkte til Landbruksdepartementets etikkutvalg som orientering, samt våre samarbeidende klubber.

Vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub
Ole-Arild Fosmo
Generalsekretær

Vi forhandler Wayne®

hunde- og kattefôr i Selbu.

STATOIL

Statoil Service Selbu
Tlf.: 73 81 97 55

- Salg
- Internett
- Datakurs
- Programutvikling
- Konsulenttjeneste

Selbu IT-senter
Kurslokale i 2. etg. på Selbu Hotell
73 81 77 88 eller 73 81 75 47
e-mail: stigberg@sn.no

Lær bort unotene

- Saksetfra boka «Innkalling er så mycket mera» av Memea Mohlin -
Del 7

Lederskap = forholdet mellom deg og hunden.

Har du også følelsen av at hunden lærer seg unoter etter første forsøket mens derimot nyttig kunnskap må terpes inn og krever en stor porsjon av førerens tålmodighet?

Forklaringen er ganske enkel. Grunnregelen er at det hunden opplever som positivt ønsker den å gjenta, det den finner ubehagelig unngår den. Det er bare det at det vi synes er uskikk ofte innebærer en stor belønning for hunden. Dersom hunden setter seg på vår kommando «sitt», belønner vi den med en godbit. Men stjeler hunden søndagssteken, innebærer det helt klart mer lønn for strevet. Med andre ord er det mer lønnsomt å stjele søndagssteker enn å sette seg ned når matmor ber den om det.

I foregående kapittel ble den optimale innlæringssituasjonen beskrevet, den som skal etterstrebes for at innlæringen skal gå så fort som mulig. Men alt kan ikke læres inn i det ideelle miljøet. Noen ganger er det selve forstyrrelsen som skaper treningssituasjonen. Det hender at hundens største interesse ikke er å være oss til lags, stundom har den til og med helt egne interesser. En del av dem faller kanskje ikke i smak hos oss.

Dersom du er meget observant som hundeeier rekker du kanskje å oppdage den nye uvanen i tide. Ofte vil vi dessverre ikke riktig tro at det er en ny uvane, vi innbiller oss gjerne at det hele er en rekke tilfeldigheter som oppstår som følge av hverandre. Dette er ofte årsaken til at hundeeieren først innser problemet først når det har blitt en vane for hunden. Men å lære hunden å reagere på en annen måte enn hva den har blitt vant til og selv vil å gjøre krever mye mer tålmodighet og energi enn å avverge et tafatt første forsøk.

Ikke glem belønningen

Når treningen går ut på å trene bort en adferd og i stedet lære inn en annen, fester vi oss lett ved straffen.

Vi gir hunden straff i den hensikt å få den til å la være å gjøre noe galt. Men straffen hemmer jo innlæringen, den raskeste måten å lære på var jo i et optimalt miljø med sterk motivasjon til handlingen! Det er lett å glemme alle innlæringsprinsipper bare for at hensikten nå er å lære bort og ikke å lære inn noe nytt. Visst ønsker vi å få hunden til å slutte å gjøre noe, men det innebærer jo samtidig at vi vil lære den å gjøre noe annet som passer oss bedre. Dermed handler det om innlæring selv om vi ønsker å få den til å slutte med noe. Ikke glem at straff bare forhindrer hunden i å utføre feil handling, det er belønningen som lærer den å oppføre seg på en annen måte.

Slurv

Dessuten slurver vi alt for ofte i denne forbindelse med denne typen trening. Her er vi sjelden så metodiske at vi går fra den lette situasjonen til den vanskeligere. Vanligvis trener vi bare på problemet når det plutselig dukker opp. Vi trener innkalling når haren uventet hopper over vegen. Dermed har vi ikke kontroll over situasjonen og kan langt mindre bestemme over vanskelighetsgraden på momentet. Vi har heller ikke kontroll over vår egen stemme eller oppførsel når situasjonen blir panikkaktig.

Vi prøver å trene bort hannhundsaggressivitet når vi tilfeldigvis møter en annen hannhund. Dette til tross for at vi vet at hunden har store problemer med å oppfatte eierens budskap når den er svært opprørt. Langt mindre at den oppfatter det på den måten eieren ønsker det ettersom hunden selv bare har en tanke i hodet: å skremme bort den andre.

Gjennomtenkt trening

Vi glemmer helt at vi kan arrangere en situasjon der hunden vil oppføre seg stikk imot førerens vilje. Men det er bare i den arrangerte situasjonen at vi kan gjøre øvelsen passe vanskelig. Passe vil si slik at utfordringen ikke er større enn at hunden fremdeles er mottakelig for førerens budskap. Er fristelsen, utfordringen, for stor økes risikoen for at hunden allikevel velger «feil» eller blir så oppjaget og stresset at den ikke oppfatter budskapet til føreren. Det er først når føreren får hunden til å oppføre seg riktig og kan belønne den for det at hunden har lært noe.

Se det fra hundens side

Vi slurver på ytterligere et punkt. Vi ser bare situasjonen fra vårt eget ståsted. Men for å forstå hunden må vi prøve å tenke oss inn i dens situasjon.

Hundeeieren sitter ved kjøkkenbordet og spiser en brødskive når telefonen ringer. Hun går o svarer og forlater dermed maten ubevoktet. Hun ser ikke når hunden får øye på/ferten av brødskiva og går mot den. Akkurat i det hunden er i ferd med å svelge maten hører hundeeieren noe, snur seg rundt og ser hva som skjer. Hun legger straks ifra seg røret og ruser fram til hunden og begynner å herje med den for å få den til å spytte ut det som er igjen i munnen på den. Begge finner situasjonen svært ubehagelig, men eieren trøster seg med at etter denne ekle opplevelsen kommer hunden i

alle fall ikke til å stjele fra matbordet mer.

Men der tenker eieren for mye ut ifra menneskelige termer og glemmer at hunden faktisk hadde suksess i sitt forehavende, den fikk jo i seg mesteparten av brødskiva. Hundens erfaring ble at brødskiva var god, men mennesket ble sint. Neste gang hunden passerer et smørbrød er risikoen stor for at dens første assosiasjon er: brødskive = godt. Den neste tanken dukker kanskje opp først når maten er halvveis ned i svelget på den: matmor blir sint. Dersom eieren derimot hadde vært rask, korrigert hunden akkurat når den var i ferd med å strekke seg etter brødskiven, hadde hunden ikke fått noen positiv erfaring av å stjele mat fra bordet, men bare et ubehag fra eieren. Der er kun på denne måten korrigeringen kan få noen effekt i forhold til neste, lignende situasjoner.

Husk alltid på at det hunden har utbytte av vil den også fortsette med å gjøre. Hvorfor skulle hunden slutte med noe den har framgang i?

Kvaliteten på budskapet

På samme måten som hunden skal bli glad for belønningen fra deg - så glad at den forsøker å gjenta sin handling for å få mer belønning fra deg - så må hunden også skjønne din misnøye. En hund som til tross for din korrigering straks streber videre i feil retning med høy haleføring, har åpenbart ikke oppfattet budskapet ditt. Den hunden som kun husker din misnøye i noen sekunder syntes antagelig ikke det var så verst utrivelig. Kun når hunden synes at korrigeringen var ubehagelig nok kommer den til å unngå å havne i samme situasjon igjen.

Hva veide tyngst?

Hver gang du forsøker å påvirke hunden din på et eller annet vis, må du forsøke å sette deg inn i hvordan hunden kan oppleve saken. Selvfølgelig synes hunden at ditt sinne er ubehagelig når den kastet seg fram i koppelet i et forsøk på å bite syklisten i baken. Men hva veide tyngst for hunden din? Det ubehaget du ga den eller fornøyelsen ved å lykkes i å skremme syklisten? Det hunden synes er viktigst er det den kommer til å strebe mot/fra ved neste lignende situasjon. Å lære hunden å respektere ditt «NEI!» i en såpass tilspisset og stresset situasjon som den nyss omtalte innebærer at det ubehaget du må tilføre hunden for å få den til å reagere, er veldig sterkt. Aldeles unødvendig stort, ettersom du like vel skulle kunne lære hunden å respektere ditt «NEI!» i en adskillig mer avslappet situasjon der hunden ikke er oppslukt av sin egen vilje, men derimot straks oppdager misnøyen din og gjerne vil gjøre deg til lags.

All innlæring bør gå fra den lettest mulige situasjonen mot stadig vanskeligere uansett hva innlæringen går ut på.

Det hunden anser som viktigst eller mest åpenbart er det den registrerer og retter sin konsentrasjon imot. Det hunden selv vinner mest på oppsøker den på nytt. Dersom ubehaget kommer etter gevinsten er det spørsmål om hunden husker ubehaget neste gang den igjen havner i samme situasjon. Det som ikke lønner seg eller rett og slett medfører ubehag vil hunden unngå. Vær derfor ekstra nøye med å la hunden erfare at det lønner seg å lystre deg.

(fortsettes)

Rimelig hundeforsikring i Gjensidige.

Ta kontakt med oss!

GJENSIDIGE
Sør-Trøndelag
7580 Selbu, tlf.: 73 81 79 00

20 gode råd for fotografering av en valp

20 gode råd for fotografering av en valp

Sakset fra Akita Posten nr 2-96

1. Ta en ny film ut av esken og sett den i fotoapparatet.
2. Ta filmesken ut av gapet på valpen og kast den i avfallsbøtten.
3. Ta valpen opp av avfallsbøtten og børst av den kaffegruten omhyggelig.
4. Velg en passende bakgrunn for bildet.
5. Gjør fotoapparatet klar til bruk.
6. Let etter valpen.
7. Ta fra valpen den skitne sokken som den har funnet.
8. Sett valpen på plass og gå tilbake til fotoapparatet.
9. Glem fotoapparatet og kryp under sofaen for å finne igjen valpen.
10. Still inn fotoapparatet på nytt med en hånd mens du frister valpen med en godbit i den andre hånden.
11. Rengjør kameralinsen med et lommetørkle eller lignende etter snuteavtrykket til valpen.
12. Ta blitzkuben ut av valpens munn og kast den (blitzkuben).
13. Kast ut katta og rens kloret på valpens nese omgående.
14. Sett på plass kaffekoppene og legg ukebladene tilbake på stuebordet etter kattejakten.
15. Forsøk å få valpen til å se interessert ut ved å knipse over valpens hode.
16. Sett på plass brillene og finn frem kameraet under sofaen.
17. Spring opp snarest, løft opp valpen og bær den ut slik at den får tisse ferdig.
18. Rop på ektefellen, få hjelp til å tørke opp.
19. Miks deg en avslappende drink.
20. Sett deg i en behagelig lenestol og ta en beslutning om at i morgen skal valpen trenes i å bli sittende.

J. P Strøm Shipping AS

Pir 2 nr. 10
Postboks 2190
7001 TRONDHEIM
Sentralbord 73 53 93 00

Vi er en erfaren totalleverandør av varetransport med høy service-grad som dekker både innland/Europa/»World Wide».

PRØV OSS!

Kontor:
Åpnes alle yrkesdager kl. 08.00
stenges kl. 16.00 - lørdager kl. 12.00.

Åpent mandag til fredag
Sjøterminal kl. 07.00 - 15.00
Bilterminal kl. 05.00 - 15.00

Resultatbørs

Utstillingsresultater

NKK-Trondheim, 28.-29. juni 1997

Ronja (samojed) — Nichlas Wesche Evjen og Jorunn H. Wesche
2. JK

Galanthus Long Tall Sally (grand danois) — Grethe Malvik Nykkelmo
1. AK

Trondheim Hundefestival, 30. august 1997

Tomboys Suger Rose, Lita (cocker sp.) — Wenche Randi Krogstad
1. (AK) - HP-veteran, 2. Vetk.

Norsk Retrieverkl. avd. Sør-Tr.lag (uoff.)

Bonnie (labrador retr.) — Sigrid Edvardsen
1. JK - HP - BIM

Lydighetsprøver

Norsk Schäferhundkl. avd. Nord Tr.lag, 12. oktober 1997

Scott (border collie) — Elin Setseng
Kl. II, 2. premie

Materiell til salgs

Overtrekksdress m/klubbmerke på ryggen, vindtett m/frotteför, todelt, burg/grønn/marine, str. S,M,L,XL	kr.	700,-
Collegegenser m/klubbmerke foran, mørk rød, str. M,L,XL	kr.	75,-
Klubbmerke, stoff	kr.	20,-
Klubbmerke, klister	kr.	10,-
Flatbånd til seletøy/halsbånd, pr. meter	kr.	16,-

Stig

POSITIVE fritidstiltak fortjener støtte...

Vi gjør det med glede....

SELBU SPAREBANK